

POŻERCA (4) *sb m*

pożerca (4), [**pożyrca**].

Wszystkie samogłoski jasne.

sg *N* pożerca (3). ◇ [*I* pożyrca.] ◇ *pl A* pożerce (1). ◇ [*I* pożercami.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto pożera, żarłok; devorator Vulg; edo Mącz (4) : Edo, Pożercá/ Żarłok. Mącz 99d.

Przen (3) :

pożerca [kogo], czego, [czyj] (1): Leop Sap 12/5; [mowię o was [góry izraelskie]/ Iełteś pożyrca ludzi [devoratrix hominum es]/ y dawiąca narod twoy: przeto nie będziesz więcey ludzi ieść Leop Ez 36/13; A przefto napirwey fye o to trzebá ftárác/ aby vrząd á rádá była czyniona/ nie ftych którzyby byli lifarze/ zábijácze/ łupieżce/ ktorych Homerus poetá zowie pożercámi ludzkimi LorichKosz 89 (Linde)].

W połączeniu szeregowym (1): A one lepak ftárádawne obywatéle źiemie twoiey fwiętey/ przed ktoremis práwie zádrzał (widząc) że czynili vczynki fprofne [...] przez lekárftwá/ y offiary niespráwiedliwe/ y fynow fwoich morderze bez miłofierdzia/ y iádácze trzew ludzkich/ á pożerce krwie/ rodzice y namowce duż bez ráthunku chćiałes ftraćić Leop Sap 12/5.

a) *Marnotrawca, utracjusz (2) : Gurges, Wir/ głębość [...] Metaphorice. Pożercá/ przepáść. Mącz 150b; [pożercá/ Decoctor. Volck Tttv].*

pożerca czego (1): Charybdis bonorum, Pożercá wżelkych dóbr. Mącz 51b.

b) [*Ten, kto niszczy, powoduje zagładę [czego]:*

Szereg: »tyran i pożerca«: Niedármo Auguftyn S. Aryufzá Heretyká názwał rodźicielem Antichryftá: bo to widźiał że iego náuká táká byłá/ któręý ten Tyran y pożercá fwiátá Antichryst/ przeciwko Synowi Bożému wżywać będzie. BiałPos 20 (Linde).]

Synonimy: łakomic, oźralec, połykacz, popas, żarłok.

Cf **OBŻERCA, [POŻRZYCIEL], POŻYRACZ**